

இது ஓர் துப்புறியும் கதையோ மர்மக் கதையோ அல்ல என்பதனை மூத்தலிலயே சலுல்லி விடுகிறனே

.
எனினும்
இந் தக்
கதனை
இப்படித் தான
தடடங் குகிறது
..

நட்ட நடு நிசி!

வாசந் கதவடியில் தடபுட என ஓசககள்! அதன் பின் யார் யாரோ அழகைக்கும் கரல்கள்!

வீ ட்டிற் குள் நின்றபடியே யன்னலுட பார்த்தனே. கறேற்றிற் கு வளியே ஐந்தாறு பரே நி ற்பது
வீ தி
வளிச்சத்தில்
தரிந்தது

.
முன்
பின்
தரியாத
முகங் கள்

.
மடட்டார்
சகைக்கிளில்
இருந்தபடியே
கப்பிடட்டார்கள்

.
ஓருவன்
கறேறதை
திறப் பதற்கு
முன்கிறான்

.
கறே
பிடட்டப்பட்டிருக்கிறது
.

முன் மின் விளக்குகளைப் போட்டனே. மனதுக்குள் சற்றுத் தயக்கம். துணைவியை (மனைவி

)
எழுப்பலாமா
என்று
யோசித்தனே

. (மனைவி
இப்படிகான
நரேங்களில்
துணைவி
ஆகிவிடுகிறாள

!)
இந்த
நரேம
கடெட்ட
நரேத்தில்
வந்து
கப்பிடுகிறார்கள்

..
யாரோ
?
எவரோ
?
எதற்கு
வந்தார்கள்
?

போவதா? விடுவதா?

விடாது அழதைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

'கொஞ்சம் பொறுங்க...! வாறன்!'

இந்தக் குரலை அவர்களுக்கு எந்த மொழியில் வளிப்படுத்துவது என்று தரியாமலிருந்தது . சிங்க

எனது

தமிழா

?

வந்தவர்களின்

சொந்தமொழி

எதுவாயிருக்கும்

?

வீட்டுக்கதவதை திறந்தனே.. தயக்கத்துடன் தான். எனினும் நான் இன்னும் அவர்கள

என்னே

போவதற்குத்

தயாரில்லை

மனவையின்

முகத்தைப்

பார்த்தனே

..

ஆட்கள்

ஆரண்டு

தரியாது

...

போகவேண்டாம்

.."

கையைப்

பிடித்து

இழுத்தாள்

.

மனவையகை கண்டதும் எனக்கு ஒருவித துணிச்சல் வந்து விட்டது. அல்லது எனது

தயக்கத்தை

மனவையகை

காட்டிக் கொள்ளக் கூடாது
என்ற
ஆண்பலம்
!

'என்ன பயம்? பயப்படாமல் நில்லுங்க. போய் பார்த்திட்டு வாறன்!' - மனவையிடம் கூறி
விட்டு
நடக்கத்
தொடங்கினேன்
.

உரத்த குரலில் இரூமிச் சரூமியவாறு (நான் மிகவும் தரையத்துடன் போகிறேனாம்) கறே
றடியை
நோக்கி
நடந்தேன்
.

கறேறிலிருந்த பட்டைத் திறந்தேன். அவர்களே உள்ளே விடாமல் நான் வளையே போனே
ன் . மூக
ங்களே
நோட்டமிட்டேன்
.

ஓவ்வொரு
முகங்களும்
ஓவ்வொரு
கோணங்களில்
தோன்றியது
.

அல்லது
எனக்கு
நித்திரைக்
கலக்கமோ
...
தயக்கமோ
?

'சுரஷே வந்தவனோ?'

இது அவர்கள் என்னிடம் கட்டை களேவி. சற்று அதட்டலாகத்தான்.

'இல்லலை!'

'இங்க வராமல் எங்கை போயிருப்பான்!' - தண்ணி போட்டிருப்பார்கள் போலிருக்கிறது.
வாடலை
அடித்தது

'சூரஷே இங்க இல்ல... லீ விலை போயிட்டான். என்ன விஷயம்?'

'விஷயத்தைப் பிறகு சொல்லுறம்...! அவனைப் பிடித்து உதைக்கவேணும்... விலாசத்தை
தரமு
பியுமா
?'

உதை என்றதும் எனக்கு ஒருமுறை உறதைத்தது.

'அவன் விலாசம் எனக்குத் தெரியாது. என்ன விஷயம் என்று சொல்லுங்க!'

'உங்களிடம் வலை சய்யிறவனின் விலாசம் உங்களுக்குத் தெரியாதா?' எனக்கு எரிச்ச
லாகக்கட்ட
இருந்தது

ஓர்
பொலிஸ்காரர்
கடேபதுபோன்ற
தொனியில்
அந்தக்
களேவி

..
இவர்கள்
யார்
?

நான் சொல்வதை அவர்கள் நம்பவில்லை.

சுரேஷ் எனது பண்ணையில் சுக்தார் மட்டுமே வராமல் வரும்படி வலியுறுத்தி உண்மையான
. ஆனால் உ

ண்மையிலேயே
அவனது
இருப்பிட
விலாசம்
எனக்குத்
தெரியாது
.

'இந்த இரவு நேரத்தில் வந்து கரணசலபடுத்த வேண்டாம்... அக்கம்பக்கத்தில் வீட்டு
ுகள்

இருக்கா

.
சத்தம்
போட்டு
இடஞ்சல
கூடுக்கக் கட்டாது

.
விஷயம்
என்னென்று
சொல்லுங்களே

!
நீங்கள்
ஆர்
ஆட்கள்
?

ஏன்
அவனதை
தேற்றீங்கள்
?"

'உங்கட ஃபாமுக்கு கிட்ட உள்ள ஓர் ஃபாமில்தான் நாங்கள் வலை சய்யிறம். சூரஷே
பகல்

வந்தவன்

..

இரவு

ஏழு

மணி

போல

எங்கட

செல் ஃபோனயும்

கொண்டு

ஓடியிட்டான்

!!"

எனக்கு ஓரே குழப்பமாயிருந்தது. சூரஷே அப்பிப்பட்ட ஆளல்ல. இவர்களுடன் ஏன்
பழக்கத்தை

ஏற்படுத்திக்கொண்டான்

?

மோட்டார் சைக்கிள்களுக்கு உததைத்தார்கள். 'காலயில வாறம்... விலாசத்தை எடுத்து வ
யைங்க

!" -

இல்லாவிட்டால்

எனக்கு

உததை

விழும்போலிருந்தது

..

அந்தமாதிரி

அட்டகாசமாகச்

சத்தமிட்டுக்கொண்டு

..

சார்

...

ரர்

.

ரெனக்

கிளம்பிப்

போனார்கள்

.

00 00 00 00

சுமார் மஹின்று வருடங்களுக்கு முன்னர் என்னோடு சேர்ந்துகொண்டவன் சூரஷேத்.

எனது

ஃபாமில்

வலே

செய்வதற்கு

அப்போது

ஆள்

தவேபைபட்டது

பண்ணையில்

வலே

செய்த

சரியான

அனுபவமுள்ள

ஆட்கள்

யாரும்

கிடகைக்கவில்லை

பலரிடம்

விசாரித்தும்

...

சொல்லிவதைத் தும்

பலனில்லை

ஓர்நாளில் இவன் வந்தான். அப்போது நான் ஃபாமில் நின்றேன். கடுமையான வயிற் நரே
ம

காய்ந்து

கருவாடு

போன்ற

கோலத்துடன்

வந்து

நின்றான்

மலிந்த

பொடியன்

இருபதோ

இருபத்தொரு

வயதிற்குமே

.'
என் ன
?"
என் று
கடே டனே

.
வலேலை
ஓன் று
தடே
வந் திருப் பதாகக்
க஠ றினான்

'என் ன மாதிரியான வலேலைகள் சயெவ் வாய்?" ஏறக் கனவடே பண்ணையில வலேலை சயெத் அனு
பவம
உள் ளதாகக்
க஠ றினான்

.
மலேலோட் டமாக
பண்ணை
வலேலைகள்
பற றி
விசாரித் தனே

.
அவனுக் கு
நிறயைத்
தரெந் திருந் தது

.
அது
எனக் குப்
படோதுமாயிருந் தது

.
கும் பிடப்
படோகும்
தயெ வம்
கூறுக் கடு
வரும்
என் று
சலெவ் வாரக் கள்

.
இது
நரேலலே
வந் து
நின் றது

.
தயெ்வத்தின
பயெர்
என்ன
என்று
கடேட்டனே
.

'சூரஷே.."

அவனது ஊரகைக் கடேட்டனே. சசொன்னான. ஓரு சிங்களக் கிராமம்.

அவனசைச் சரேத்துக் கொண்டனே.

மிகச் சீக் கிரமாகவே அவனது வலேதை திறமகைளும் நன் நடத்தகைளும் புலப்படத் த
டொடங்கின

.
பொடிப்பயல்தான

.
ஓட்டல்
உடம்பு

.
சாப்பாட்டுக்குக்
கஷ்டப்பட்டிருக்கிறான்
என்பது
அவனது
நடவடிக்கைகளில்
தரிந்தது

.
சாப்பாடு
சரியாக
விழுந்தால்
சரி

!
வறே
எந்தக்
கவலகைளும்
அவனுக்கு

இல்லை

. (
அப்படித்தான்
எண்ணியிருந்தனே
)

வலைகளில்
சுரன்

.
மாய்ந்து
மாய்ந்து
வலை
செய்வான்

.
பண்ணைக்கு
எப்படியான
ஒருவன்
தேவையெனக்
கருதியிருந்தனோ
அவன்
அப்படியானவனாக
இருந்தான்

.
பண்ணையில்
வலை
செய்கிற
மற்றைய
தொழிலாளர்களால்
விட
வலை
நுட்பங்கள்தான்
தூல்லியமாகத்
தெரிந்துவதைத் திருந்தான்

.
பண்ணையிலுள்ள
இயந்திர
வகைகள்
தண்ணீர்ப்
பம்புகள்
போன்றவற்றின்
பராமரிப்பு
பாதுகாப்பு
போன்ற
வலைகளையும்
பொறுப்புடன்
கவனித்துக்
கொண்டான்

எப்போதாவது இடசைசுகம் வீட்டிற்கு லீவில் போய்வர விரும்பமா என்று கட்டால் மறுத்து விடுவான்

“
யண்ட
ஓணநே
..! (
போகத்
தவேயில்லை
..!
)
”

என்று
கூறுவான்

அவனுக்கு
ஒரு
மாறுதலாக
இருக்கட்டுமே
என்று
சில
கிழமகைகளுக்கு
இடையில்
ஓரிரா
நாட்கள்
பண்ணையிலிருந்து
என்
வீட்டிற்குக்
கூட்டிவருவனே

வீட்டுக்கு
வந்தாலும்
சுமமா
இருக்கமாட்டான்

புல்லுவெட்டுதல்
தன்னகையில்
தேங்காய்
பறித்தல்
பக்கனறுகளுக்கு
நீர்

பாய் ச்சுதல்
வளவசை
சுத்தம்
சயெ தல்
பபோன்ற
வலேகைளில்
ஈடபடவான
. (
அதற் காகத் தான
வீ ட்டிற குக்
கஃ ட்டிவருகிறனேனோ
..!)

பிள் ளகைளுடன்
ஓரு
சகோதரன் பபோலப்
பழகுவான
.
அவர்களைச்
சகை கிளில்
ஏற்றிப்
பாடசாலகைக் கோ
ரியிசன்
வகுப்புக் களுக் கோ
கொண்டுசெல்லும்
உதவிகளையும
புரிவான
.
ஓரு
சொல்கஃ டத்
தமிழ்
தெரியாமல்
வந் தவன்
தமிழ்பை
புரிந் து
கொள்ளவும்
பசேவும்
பழகிவிட்டான்
.

'இங்கிவனையான் பறெவே என்ன தவம் சயெ துவிட்டனே.."' என்பது பபோன்ற உணர்வுதான் எனக்
கூ

00 00 00 00

ஓரு நாள் நான் ஃபாமிலி இரூந்தபோது 'மஹத்தயா... ஆவிகளபைப் பற்றி என்ன நினைக்கிற
ங்கள்
னக்
கடேட்டான்
.

(சுரஷே வழக்கமாகத் தயாரித்துக்கொண்டு வந்து என் பக்கத்தில் வதைத் திருந்த தனீ
ர்
வி
பறந்துகொண்டிருந்தது
)

'ஆவியா...! என்ன ஆவி?'

சுரஷே அதிகம் படிக் காதவன். கறேறிலில் தனீ ர் தயாரிக் கும்போது மடி கிடுகிடு என
அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது

.
அதகை
கவனித்திருக்கிறான் போலும்

.
பயந்திருப்பானோ
?

அல்லது
விஞ்ஞானபரவமான
சிந்தனைகளெல்லாம்
இவனிடத்தில்
தோன்றுகிறதே
என
எனக்கு
ஆச்சரியமாகவும்
இரூந்தது

.
உடனே
அதுபற்றி
சில
விளக்கங்களை

அவனுக்குக்
கஹத்
தொடங்கினனே

.
தண்ணீர்
சட்டாகும்போது
எப்படி
ஆவியாகிறது

...
அது
மடியில்
பட்ட
ஏற்படுத்தும்
விசை
...

'மஹாயா... நான் சித்த ஆக்களுடைய ஆவியைப் பற்றிக் கேட்கிறேன். அதை நீங்கள் நம்பி நீங்கள்
?"

பகல்
நேரமாயினும்
அதிக
கேட்டதும்
ஒரு
கணம்
எனக்கு
மயிர்க்கச்செறிந்தது

.
பண்ணை
வெட்டவெளியான
தனிமைப்பட்ட
இடத்தில்
அமறைந்திருக்கிறது

.
அண்மையில்
ஒரு
மயானம்
உள்ளது

.
இவன்
இரவு
எதையாவது
கண்டு
தொலதை திருப்பானோ

தெரியாதது

.
அல்லது
கனவு
கினவு
கண்டிருப்பானோ
?
பிள்ளை
பயந்திருப்பான்
போலிருக்கிறது
.

'சீ ச்சி... அதிலெல்லாம் பொய்க்கதை... நம்பாததை!'

'இல்ல மஹத்தயா நான் ஆவியோடே பசியிருக்கிறேன்!'

நான் இருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்துவிட்டேன். முன் எச்சரிக்கையுடன் அவனது முகத்தைப் பார்த்தேன்

.
நேரகாலத்துடன்
வீட்டுக்குப்
போய்ச்
சரேவது
உத்தமம்
போலிருந்தது
.

'என்ன... ஆவியா? இங்க வந்ததா?' சற்று ஏளனம் போலத் தோன்றும்படிதான் அப்படிக் கட்டினேன்

.
ஆனால்
என்னவென்று
அறியும்
ஆர்வம்
என்னுள்
இருந்தது
.

'இல்ல மஹத்தயா! கனகாலத்தூக்கு மூதல்ல பசீயிரூக்கிறனே!'

இவன் ஏதோ கதவை அளக்கிறானோ என எண்ணி மறேக்கொண்டும் விசாரித்தனே.

ஏதோ ஒரு கிராமத்தின் பெயரைக் குறிப்பிட்டால் சொன்னான்.. 'அங்கு ஒருவர் இருக்கிறார்
மம் . அவரிட
னால பபோ

இறந்தவர்களின்
ஆவியுடன்
பசேலாம்

.
காலையில்
பபோகவணேடும்

.
வறெறிலையும்
ஒரு
எலுமிச்சம்பழமும்
கொண்டபபோகவணேடும்
!"

காசு அடிப்பதற்காக யாராவது விளையாட்டுக் காட்டுவதாக இருக்கலாம். எனக்கு வடிக
க்கையாய்
இருந்தது

.
அவங்க
காசுக்காக
ஏமாததுறாங்கள்

.
நம்பவண்டாம்
!"

'இல்ல மஹத்தயா! நான் உண்மையாகவே பசீயிரூக்கிறனே... ஆனால் அது உண்மையா ப
ரொய்யா
என்று
விளங்கலேல்

...
அதுதான்
உங்குளிடம்
ககேகிறன்
!"

'நீ பசீயது எந்த ஆவியுடன்?'

'அம்மா"

'அம்மாவா? யாருடைய அம்மா?'

அவன் தனது நடுஞ்சதைத் தொடர்ச்சுக்காட்டினான். அப்போதுதான் அவன் தாயை இழந்த
வன்
என்பது
எனக்குத்
தெரியவந்தது
. .
கவலை
பொங்கியது
.

'சுரஷே...! அம்மா எப்போது இறந்துபோனார்?'

'எனக்கு ஏழெட்டு வயதாயிருக்கும்போது!'

'ஏன்?'

'தற்கொலை செய்துகொண்டார்!'

எனக்கு அதற்கு மறே கொண்டு எதையும் விளையாட்டுத்தனமாக அவனிடம் கடை்கமு
டியவில்லை

.

'அம்மாவிடம் என்ன பசினாய்?'

'ஏன் இறந்துபோனார் என்று கடை்டனே!'

'ஏன்?' என அவனது முகத்தபைப் பார்த்தனே.

'அப்பாவுடன் சண்டை... அப்பா கசிப்புக் குடிப்பார். அம்மாவுக்கு அடிப்பாராம். வறே
ம

னிசிகளுடன்
சிநகேதம்

.
அம்மாவுக்குத்
தாங்கமுடியவில்லையாம்
.."

'சூரஷே! அந்தச் சாமியார் எதையாவது கற்பனை செய்து சொல்லியிருக்கலாம். அதபைப்பற
நீ மன

ததை
அலட்டிக்கொள்ளவணை்டாம்
."

'இல்ல மஹத்தயா... வறெற்றிலையையும் கொட்டுத்துவிட்டு நாங்கள் யாருடன் பசேவணை
டும்மோ ...

அவர்களதை
நினதைத்துக்கொண்டு
இருக்கவணை்டும்

.
அவரிடம்

சொல்லத்
தவேயிலல்லை

.
அவர்
மந்திரம்
சபித்து
கண்களை
மபிக் கொண்டிருப்பார்

...
அவரது
கூரல்
அம்மாவின்
கூரல்
பலவலவே
மாறி
எங்களுடன்
பசுவார்
!"

இதிலுள்ள உண்மை பொய்களை ஊகித்து அவனுக்கு விளக்குவது கஷ்டமாயிருந்தது.

எனினும்
ஏழெட்டு
வயதுச்
சிறுவனாயிருந்தபோது
தாயை
இழந்து

...
பின்னர்
அந்த
இழப்பு
வதேனையிலும்
மனத்துடிப்பிலும்
அவன்
வளர்ந்த
காலங்களை
நினைத்துப்
பார்க்கக்கூடியதாயிருந்தது

.
அவனது
தந்தையைப் பற்றி
விசாரித்தனே

.
அவர்
இப்போதும்

கசிப் புக
கூபித் து
அழிகிறாரென்றும்
தன்னைக
கவனிப்புதில்லை
என்றும்
கஹினான

.
தான
வலை
பார்க்க
வெளிக்கிட்டது
அவரது
தொல்லை
தாங்க
முடியாமல்தானாம்

.
சுரஷே மீ திருந்த கருணையும் கரிசனையும் இன்னும் பரிகரிக்காது. அவனை எங்கள் வ
ட்டும்
பிள்ளையாகவே
கருதினேன்

.
காலம் ஆக ஆக சுரஷேயின் நடன உடன பாவனைகள் மாற்றமடந்து வந்தன.. தானும் தன
பா

டும்
வலையுமாக
ஆரம்ப
காலங்களில்
ஒதுங்கியிருந்த
தன்மைகள்
மாறி

...
மாற்றவர்களுடன்
கலகலத்துப்
பசேவம்
சிரிக்கவும்
பழகியிருந்தான்

.

லீ வில் ஊருக்குப் போய் வந்தான். அவனது நடவடிக்கை மாதலில் ஆரோக்கியமானதாக
வே இருந்தது. இர

ண்டு

மபின்று

மாதங்களுக்கு

ஒருமுறை

லீ வில்

போகும்போது

சம்பளப்

பணத்தையெல்லாம்

கணக்குப்

பார்த்துப்

பெற்றுக்கொண்டு

போவான்

.

பின்னர்

வெறுங்கயையுடன்

வருவான்

.

பணத்துக்கு

என்ன

நடந்தது

எனக்

கடேடால்

“

பாங்கு

”

புத்தகத்தில்

போட்டிருப்பதாகக்

கபிழுவான்

.

பின்னர் அபிக்கபி இவனுக்கு தலாலைபேசி அழைப்புக்களும் வரத் தொடங்கின. ஒரு ப
ண்ணின்

கூரலில்

!

அதன்

பின்னர்

சுரஷே

லீ வில்

போகவேண்டுமென

அரிக்கத்

தொடங்கிவிடுவான்

.

நல்ல
தொடர்போ
கிட்ட
சகவாசமோ
என
எனக்குள்
கவலையாயிருக்கும்
.
கடேட்டால்
சரியாகச்
சொல்லமாட்டான்
.

00 00 00 00

நட்ட நடுநிசி கடந்த நேரம்! (மீ ண்டும் கதையின் ஆரம்பத்துக்கு வருகிறோம்).

நான் உறக்கம் குழம்பிப்போய்ப் படுத்திருந்தனே. வந்தவர்களுக்கும் சூரவேதிற்கும்
என்ன
தொடர்பாயிருக்கும்
என
தலையைப்
போட்டு
உடைத்தனே
.

அண்மையில் ஃபாம் வலைகள் இடநிறுத்தப்பட்டிருந்தன. சூரவேதீ ண்ட நாட்கள்
லீ வில்
போயிருந்தான்
.

அந்த
நாட்களில்
ஃபாமில்
இருந்த
இரண்டு
தண்ணீர்
பம்புகள்
களவா

பலோய் விட்டன

.
இரண்டினதும்
பறெமுதி
குறதைத்து
மதிப்பிட்டாலும்
ஓன்றரை
இலட்சம்
ரஃபா
அளவில்
வரும்

.
சுரஷே
நின்றிருந்தால்
இது
நடந்திருக்காது

.
அவன்
லீ வில்
சென்றுவிட்டதை
அறிந்துதான்
யாராவது
அந்த
வலையைச்
செய்திருப்பார்கள்

.
இடையில்
ஓராமுறை
வந்தபோது
சுரஷே
இதுபற்றி
அறிந்து
கவலைப்பட்டதும்
என்
நினைவில்
உழன்றது

'மஹத்தயா கவலைப்படா வணேட்டாம். நான் எப்படியாவது கள்ளனைப் பிடித்துத் தருவே
ன்
ன்
திரும்ப
வந்து
எப்படியாவது

... நா

கள்ளனபை

பிபித்துத்

தருவனே

...

"

வந்தவர்கள் சூரஷே அன்று மழுவதும் தங்களுடன் இருந்ததாகக் கறினார்கள். ஓர்வ
ளே

சூரஷே

தனது

துப்பறியும்

வலைகளைத்

தொடங்கிவிட்டானோ

?

உதகைக்கப்போவதாக

அவர்கள்

கறினார்கள்

.

பாவம்

அநியாயமாக

வண்பிக்கட்டப்

போகிறானே

...

அடுத்த நாட்காலயிலும் அவர்கள் தடிவந்தார்கள்.

'சூரஷே வந்தவனா? அவன் இருக்கும் இடம் தரையுமா?'

சூரஷேயின் இருப்பிடத்தின் குறிப்பை கட்ட வலைசெய்யும் மணி அண்ணனிடம் கறியிரு
ப்பது

எனக்குத்

தரையும்

.

மணி

அண்ணனை

விசாரித்தால்

கண்டப்பிடிக் கலாம்

.

'என்ன நடந்தது என்று சொல்லுங்க!' என அவர்களைய விசாரித்தனே .

'சுரேஷ் நேற்று முழுக்க எங்களுடன்தான் இருந்தான் . எங்களுடைய சிலப்போனையைப் பார்த்து

ஆசைப்பட்டான்

விலகைக்கு

கடேடான்

பத்தாயிரம்

ரஃபா

என்று

சொன்னோம்

வாங்குவதாக

ஒப்புக்கொண்டான்

பொழுதுபட

பஸ்ஸிற்குக்

கொண்டுவந்து

விடச்

சொன்னான்

மோட்டார்

பைக்கில்

றோட்டுக்குக்

கட்டி

வந்தோம்

ஃப்போனை

ஒருமுறை

கடேடான்

உங்களுடைய

நம்பரங்குத்தான்

ஒரு

கோல்

எடுத்துத் தான்

இரவு

ஏழு

மணிப்போல

உங்களுக்கு
ஒரு
கோல்
வந்ததுதானே
?
நாங்கள்
எதிர்பார்க்கவில்லை
..
சட்டினெப்
போனயும்
கொண்டு
ஓடத்
தொடங்கிவிட்டான்
.
பிபிக்க
முடியவில்லை
."

சுரேஷ் ஒரு முயல்குட்டியைப்போல ஓடக்கூடியவன்தான்.

இரவு ஏழு மணிபோல சுரேஷிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கோல் வந்ததை மனதில் ஞாபகப்ப
டதுத்தினே
..
மஹத்தயாத
கத்தாகறன்னே
?" (
மஹத்தயாவா
கதைக்கிறீங்கள்
?)
எனக்
கேட்டான்
.
பதில்
சொல்ல
முதல்
"
கட
"
ஆகிவிட்டது
.

ஓர்வனேசை சூரவேத் களவூபனே பமப் இரூக்கும இடத்தகை கண்டூபிடத்திரூப்பானரே ?

எனக்குத்

தகவல்

தர

முயன்று

அவர்களிடம்

பிடிபட்டு

ஃபனேயும்

கொண்டு

ஓடியிரூப்பானரே

?

நான் வந்தவர்களிடம் கதவிட்டுக் கத பிடுங்கத் தடாங்கினனே .

இடையில் ... களவூ பனே பமப்களபை பற்றி ஓர் கனேவி பனே 'பமப் இரூக்கிறது!' என

வந்தவர்களில்

ஓர்வன்

பதில்

கறினான்

.

உடனே

மற்றவன்

கதயை

மாற்றினான்

.

'இல்லபை பமப்கள் இரண்டும் சூரவேதிடம்தான் உள்ளது. அவன் ஓர் இடத்தில் வகைக்க
க கொ

டூத்திரூக்கிறான்

.."

அந்தச் சம்பாஷணையின் பின் அவர்கள் என்னவிட்டு சீ க்கிரமாகப் பனே விட்டார்கள்
ள் .

சூரவேத் எதற்காக இவர்களது கதைத் தடாலைசேயபை பத்தாயிரம் ரூபா கொடுத்து வாங்க

பு
யிருக்கவணைடும்
என
யோசித்தனை

பு

.
இப்பொழுதுதான்
மலைக்கு
மலை
உள்ள
கடிகளில்
எல்லாம்
கதைத்தொலைபேசிகள்
மலிவு
விலகலில்
கூவிந்து
கிடக்கிறதே
?

00 00 00 00

நீண்ட நாட்கள் லீவில் போன சுவாமிநாதன் திரும்ப வருவான்.. அல்லது எங்கிருந்தாவது த
ொடர்புகொள்வான்
என்று
பார்த்திருந்தனை

பொருள் களவு போனதை நான் எப்போதோ மறந்துபோய்விட்டனே. சுவாமிநாதன் பற்றியது
ம
ங்கள்
பற்றியதுமான
நினவை
அவ்வப்போது
மனதை
அழுத்தும்

மிக மிக நீண்ட நாட்களாகிவிட்டது..

ஓர் நாள் அவனை மறந்திருந்த நேரத்தில் கற்றைத் திறந்து உள்ளே வந்தான் சூரேஷ். வந்து

முன்திண்ணையில்

அமர்ந்துகொண்டான்

.

காய்ந்து

கண்கள்

சுழிவிழுந்து

எலும்பும்

தோலுமான

தோற்றத்தில்

இருந்தான்

.

'மச்சுற கல் கோஹித கியே...? அப்பி அமத்தக வலொத? (இவ்வளவு காலமும் எங்க போனாய்

...

.

எங்களளை

மறந்திட்டாயா

?)"

எனக்

கடேட்டேன்

.

சூரேஷ் உடன் பதில் கூறாது மௌனமாயிருந்தான். பின்னர் சில கதைகளைக் கூறினான்.

அவனுக்கு ஊரில் அவனை விட வயது கூடிய ஒரு பெண்ணுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது அவனுடன்

வாழ்ந்திருக்கிறான்

.

இவனிடமிருந்து

கறக்கக் கூடிய

பணத்தையெல்லாம்

கறந்துகொண்டு

கைகழுவி

விட்டுவிட்டான்

.

எனக்கு

ஆச்சரியம்

ஒரு

பக்கம்

...

வதேனை

மறுபக்கம்

...

இவனுடைய

வயது

என்ன

?

எப்படி

அவளிடம்

மாட்டிக்கொண்டான

?

'மஹத்தயா என்ன மன்னிச்சிடுங்க!'

நான் பூரியாமல் அவனது முகத்தை நோக்கினேன்.

'நான் உங்களுக்குக் குத்தம் சயெத்திட்டன் ... பம்ஃப் மோட்டார்கள் களவு பபோனதுக்
கூ

நான்தா

ன்

கார

ணம்

...

ஆனால்

அவங்களும்

என்னை

ஏமாத் தியிட்டாங்க

...

!

அவங்களுக்குத்தான்

வித்தன்

..

சல்லி

தரயில்ல

!"

Written by - சூதாராஜ் -

Thursday, 03 August 2017 21:36 - Last Updated Thursday, 03 August 2017 21:40

சட்டென ஒரு கோபம் என தலகைக் கறியது. எழுந்த வகைத்தில் இழுத்து அவனது கண்
னத்தில்
அறந்தனே
. (
அவன்
மறுகண்னத்தயும்
தருவதற்குத்
தயாராயிருந்தான்
.)

மனவை ஓடிவந்து என்னதைத் தடுத்துள்ளான்.

'என்ன இது...? அவன் தாயில்லாப் பிள்ளை! இப்படிப் போட்டும் அடிக்கலாமா...?'

மனவை அவனைத் திறுறியதும் சூரஷே விம்மலெடுத்து அழத்தொடங்கினான்.

00 00 00 00

- மல்லிகை - 2004 -

rajsiva50@gmail.com